

ligt paa Militærudgifternes Nedbringelse. Og de Nedsættelser, vi foreslaa, ere jo til Dels de samme, som han den Gang var inde paa. Saaledes foreslog Ministeren den Gang Bevillingen til Fabrikation af ny Geværer efter Model 1889 nedsat med 25,000 Kr. Det var ingen Nytte til, sagde han, at fabrikerer disse mange Geværer. Jeg siger det samme nu, og der er saa meget mindre Grund til det nu, som denne Fabrikation har været fortsat uafbrudt i de forløbne 12 Aar, saaledes at Hærens Beholdning af Geværer selvfølgelig nu er langt, langt større end da. Derfor er vor Nedsættelse paa denne Post langt mere begrundet, end den ærede Ministers den Gang var.

Ligeledes foreslog han at nedsætte Bevillingen til Søminer med 32,500 Kr. Vi foreslaa nu at stryge Beløbet, hvad der dog ogsaa kan være Grund til, for hvilken Masse af Søminer er der ikke fabrikeret i de 12 Aar! Vort Forslag her er derfor langt mere velbegrundet, end hans var og kunde være den Gang. Af røgfrit Krudt foregaar Fabrikationen jo ustandseligt. Den Gang vilde den ærede Minister have Bevillingen dertil nedsat med 15,000 Kr. Det blev den ikke; der er fabrikeret Mængder af Krudt siden da, og derfor er vort Forslag om Nedsættelse her langt mere begrundet end den ærede Ministers var, den Gang han stod som Mindretalsordfører.

Zahle: Det interesserede mig at høre den ærede Ordfører tale om de Erfaringer, han havde høstet paa sin Vej til politisk Indflydelse. Jeg ved ikke, hvor naar det er; det ærede Medlem har haft en politisk Indflydelse; som han havde nogen særlig Grund til at staa frem og tale om her i Tinget, men det ved jeg, at det er et kritisk Tidspunkt for en Plovhest, det Øjeblik den vil vende sig om mod den Mand, der har Haanden paa Ploven, og sige: det er dog egentlig mig, der har Indflydelse, for det er mig, der trækker. I det Øjeblik vilde det let kunne ske, at den Mand, der har Haanden paa Ploven, drog sin Svøbe og gav Hesten et Svip for dermed at antyde, at den havde blot at slæbe og ikke gøre Vrøvl.

Naar det ærede Medlem siger, at de Udtalelser, der ere faldne vedrørende Usse-

rød Klædefabrik i Fjor, ikke tale for den Opfattelse, jeg gør gældende, at der skulde være en bestemt Avance, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at Ordføreren for de militære Budgetter, der talte paa det daværende Venstrereformpartis Vegne, den 19. Januar 1905 udtalte, at vi havde faaet at vide, hvad der var Aarsagen til, at Overskuddet var saa lavt, og saa sagde vi til Krigsminister Madsen, at vi ikke vilde finde os i den Fremgangsmaade, han havde brugt, nemlig at udlevere det graagrønne Klæde til en saadan Pris, at det ikke gav noget Overskud. Det sagde vi, vi ikke vilde være med til; vi forlangte en Fortjeneste paa 16,26 pCt., et Beløb, der fremkom ved en Beregning over, hvor megen Avance Staten i Almindelighed havde faaet for det tidligere militære Klæde. Saa satte vi Budgettet op fra 29,300 Kr. til 41,821 Kr. Dette blev udtalt 19. Januar 1905 af den daværende Ordfører for Reformpartiet og findes Sp. 1796. Det var ud fra en Betragtning, hvis Rigtighed det ærede Medlem nok vil erindre, og som var denne, at naar Staten skal drive en Fabrik, saa maa den, selv om den ikke vil tjene Penge ved Fabrikationen, dog som enhver forstandig Driftsherre beregne sig en vis Avance til at imødegaa mulige indtræffende Tab af tilfældig og uheldig Karakter for at kunne erstatte, hvad der er opslidt o. s. v. Der er jo mange Grunde, der tale for, at man maa beregne en Avance ud over Produktionsomkostningerne, og det vilde vi, Staten ogsaa skulde gøre for Usserød Klædefabriks Vedkommende. Og Meningen med den Ændring, der blev stillet og vedtagen her ligesom i det andet Ting, var, at herefter skulde der beregnes den Avance, der hidtil var bleven beregnet, af 16,26 pCt. paa det Klæde, der blev fabrikeret paa Usserød, hvad enten det var graagrønt eller blaat.

Det forekommer mig, da vi formodentlig skulle have en Omorganisation af Centraladministrationen — der formodentlig kommer til at gaa forud for Lønningsforhøjelsen, saa vi ikke der komme til samme urimelige Forhold som over for Officererne, at vi forhøje Lønningerne og bagefter søge at faa en Omorganisation, hvis vi nogen Sinde faa den —, at det da sammen med en saadan Omorganisation